

приеме, че всъка година се изпарява по една капка вода от океана. Страшно е това наказание! Питамъ: Отде знаятъ ученитъ тия нѣща? Тѣ били ли сж при създаването на Божественото право? Това сж човѣшки измислици. Тия учени се спиратъ върху стиха отъ Писанието, дето е казано: „Ще ви изхвърля отъ предъ лицето си.“ Да, но понататъкъ е казано: „О, Израилу, обърни се къмъ мене, и азъ ще те помилвамъ!“ Следователно, съ какво право тия учени опредѣлятъ такова грамадно число години за изправяне на човѣчеството? Само Богъ има право да наказва и да прощава грѣшника. Той го създаде, и Той ще го прости. Който люби, само той има право да наказва и да прощава. Който не люби, той нѣма право нито да наказва, нито да прощава. Псалмопѣвецътъ казва: „По правда си ме наскърбилъ.“ Азъ казвамъ: По любовь си ме наскърбилъ. Когато човѣкътъ на безлюбието наказва, казвамъ: Божията Любовь не допуца кривитъ линии.

Ще приведа единъ малкъ разказъ, за изяснение на тази идея. Единъ свѣтски господинъ уловилъ въ гората едно хубаво славейче и го турилъ въ кафезъ да му пѣе. Всъка сутринъ той му турялъ вода, храна, наглеждалъ го, радвалъ му се. Всичко имало славейчето въ този кафезъ, но свобода нѣмало. Единъ день, въ ржцетъ на този господинъ попаднала Библията и Евангелието, и той започналъ редовно да ги чете. Подъ влияние на тази книга, той се обърналъ къмъ Бога и започналъ да размишлява върху главнитъ принципи, които се съдържали въ нея. Като размишлявалъ върху Истината, която носи свобода, той си казалъ: Наистина, всъко живо сжщество трѣбва да се ползува отъ свободата, която му е дадена отъ Бога. Щомъ е така, азъ ще пусна и моето славейче на свобода. Понеже свободата на това славейче зависи отъ мене, азъ ще изпълня този великъ Божи законъ. Взелъ кафеза въ ржцетъ си, изнесълъ го навънъ, закачилъ го на единъ гвоздей и го отворилъ. Въ това време една сълза се търкулила по лицето му: дожалѣло му за славейчето, което тъй хубаво го веселило съ своята пѣсенъ, но казалъ: Ти прекара при мене скърбни дни, лишено отъ свобода и просторъ. Бжди щастливо отъ този моментъ и радвай се на свободата, която ти е дадена. Като видѣло кафеза отворенъ, славейчето радостно подскочило и хвъркнало на свобода. Следъ два-три дня славейчето дошло пакъ при своя господарь, но съ другарка. Влѣзли въ кафеза и тамъ прекарали ноцътa. На сутринътa пакъ